

Μητροπολίτης Ιερισσού: «Η Εκκλησία βλέπει τον “θάνατο” σφαιρικά, όχι μονόπλευρα» (ΦΩΤΟ & ΒΙΝΤΕΟ)

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου](#)

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητος ακολουθούμενος από τον Παν. Αρχιμ. π. Νικόδημο Κωτινούδη, επισκέφθηκε, χθες, την Ενορία των Σανών και προέστη των Ακολουθιών του Όρθρου και της επακολουθησάσης Θείας Λειτουργίας.

Τον υπεδέχθησαν ο δραστήριος Εφημέριος Παν. Αρχιμ. π. Νεκτάριος

Κωνσταντινίδης και ο λαός των Σανών που υπερεπλήρωσε τον πολύ φροντισμένο Ιερό Ναό των Παμμεγίστων Ταξιαρχών, με επικεφαλής την Πρόεδρο κα Κωνσταντία Σιαρλή.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος, επεχείρησε ένα συνδυασμό ανάμεσα στην Ευαγγελική Περικοπή του άφρονος πλουσίου, ο οποίος άκουσε από τον Κύριο γοερά να του λέγει: «Άφρον, τούτη τῇ νυκτί τήν ψυχήν σου απαιτούσιν από σοῦ...», δηλαδή, «Ανόητε άνθρωπε, αυτήν την νύχτα ζητούν χωρίς άλλο να πάρουν την ψυχή σου ...» (Λουκ. ιβ΄ 20) και στην Αποστολική Περικοπή που ο Απόστολος Παύλος διατυμπανίζει «Ὁ Χριστός ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν» , δηλαδή, «Ο Χριστός είναι η ειρήνη μας. » (Εφεσ. β΄ 14)! Ο λόγος για την ειρήνευση της όλης προσωπικότητας του ανθρώπου, για τη γαλήνη του ανθρώπου, που βασίζεται όχι σε κοσμικά αγαθά και οικονομικά επιτεύγματα, αλλά στον γαληνεμένο από τον Κύριο και Θεό μας εσωτερικό του εαυτό και τις ευλογημένες σχέσεις ανθρώπου με άνθρωπο.

Καταρχάς ο ομιλητής αναφέρθηκε στο γεγονός ότι **η Εκκλησία βλέπει τον “θάνατο” σφαιρικά**, όχι μονόπλευρα, ντυμένη μ’ ένα υποκριτικό στρουθοκαμηλισμό ή τεχνητό αποπροσανατολισμό του ανθρώπου με το συγκλονιστικό και καθολικό αυτό μυστήριο. **Ουδέποτε η Ορθοδοξία έκλεισε τα μάτια της και κοίταξε τον τάφο μονόπλευρα.** Δεν έπλεξε ποτέ θεωρίες αντιμετώπισεώς του, δίπλα στις τόσες άλλες που υπάρχουν, αλλά βλέπει και αντιμετωπίζει τον θάνατο αληθινά και πνευματικά, μέσα από την Αναστάσιμη δωρεά, χάρη και προοπτική της κατά Χριστόν Ζωής. **«Δέχεται την τραγικότητα του θανάτου και την κοιτάζει κατά πρόσωπο, γιατί ο Θεός περνάει απ’ αυτόν τον δρόμο κι όλοι Τον ακολουθούν»**, θα μας πει ο π. Παύλος Ευδοκίμοφ. **Με τον Σταυρό και την Ανάσταση του Χριστού καταργείται η τρομάρα και γιορτάζεται η νέκρωση του θανάτου.** Ο θάνατος παύει να’ ναι τρομερός για τον άνθρωπο και τελικώς ο άνθρωπος γίνεται φοβερός στον θάνατο, γιατί ο κόσμος ολάκερος, η ζωή και ο θάνατος, τα παρόντα και τα μέλλοντα και ιδίως ο ανακαινισμένος άνθρωπος ανήκουν στον Χριστό! (Α΄ Κορ. γ΄ 22-23).

Εφόσον όμως ο θάνατος, συνέχισε ο Σεβασμιώτατος, εξ αιτίας της κατά Χριστόν σωτηρίας καθίσταται αιτία και προοπτική Αναστάσεως, τίθεται το ερώτημα πού θα βασιστεί η ζωή του ανθρώπου, χάριν του οποίου ο Κύριος ενανθρώπησε, ώστε να πληρωθεί αυτή η ζωή με χαρά, με ειρήνη και κυρίως με έσωθεν και έξωθεν γαλήνη; Απάντηση στο υπαρξιακό όντως αυτό ερώτημα δίνει στο Αποστολικό σημερινό Ανάγνωσμα ο Εθναπόστολος Παύλος: «Ὁ Χριστός ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν» ,

δηλαδή, «Ο ίδιος ο Χριστός είναι η ειρήνη μας. » (Εφεσ. β´ 14)! **Η ειρήνη είναι δώρο του Θεού, είναι ο ίδιος ο Θεός, είναι ο ίδιος ο Χριστός, χωρίς τη διαμεσολάβηση άλλου, είναι η ειρήνη μας, Αυτός μόνος μπορεί να μας την εξασφαλίσει και να μας χαρίσει τη δυνατότητα να την απολαμβάνουμε στη ζωή μας και στις σχέσεις με τους συνανθρώπους μας.** Ούτε οι Λαοί, ούτε οι Διεθνείς Οργανισμοί, ούτε οι Κοινωνίες, ούτε τα άτομα θα δοκιμάσουμε ποτέ την αληθινή ειρήνη, αν δε στραφούμε εμείς οι Χριστιανοί στον Άρχοντα της Ειρήνης που είναι ο Χριστός μας. Κάθε άλλος δρόμος είναι αποτυχημένος, δοκιμασμένος και σπαρμένος με δάκρυα!

Και επέρανε τον λόγο του ο Σεβασμιώτατος λέγοντας: «Αδελφέ μου, πόσες φορές κι εσύ ανυποψίαστος, μετρώντας τη ζωή σου σαν “μια θλιβερή γραμμή κεριών σβησμένων ...κρύα κεριά λιωμένα και κυρτά”, δεν θρηνείς και δεν στενάζεις μαζί με τον Αλεξανδρινό Κωνσταντίνο Καβάφη: “Δώδεκα και μισή. Πως πέρασεν η ώρα. Δώδεκα και μισή. Πως πέρασαν τα χρόνια!”. Ναι, ο θάνατος με τον Χριστό παίρνει άλλες διαστάσεις, δείχνει τον τύμβο της Αναστάσεως! Μα τη ζωή τούτη πού τη στηρίζεις, πού τη βασίζεις, σε τί επενδύεις για να τη γεμίσεις με γαλήνη; Στα υλικά αγαθά; Στις σαρκικές ορέξεις; Στον υλισμό τον πρακτικό ή τον θεωρητικό; Πού άραγε; Ο Χριστός γαληνεύει και ειρηνεύει το πρόσωπο, γιατί γνωρίζει να σε φέρει κοντά και να σε ειρηνεύσει με τον εαυτό σου. Για να ειρηνεύσεις, και να γεμίσεις με γαλήνη τη σχέση σου και με τους άλλους! Αυτό απαντάει σήμερα στην υλόφρονα Κοινωνία μας η Εκκλησία, για να μη στρουθοκαμηλίζει ο άνθρωπος και να μη χτίζει άσκοπες και ανούσιες “αποθήκες”»!

Περισσότερες φωτογραφίες [**ΕΔΩ**](#)